

prima instanță: D. Șuşchevici
instanța de apel: N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

DECIZIE

09 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
judecători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de către avocatul Marcel Stegărescu în interesele Calopiei Butuc,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Banca Comercială Română Chișinău” împotriva lui Gheorghe Butuc cu privire la încasarea datoriei și la cererea reconvențională depusă de Calopia Butuc împotriva SA „Banca Comercială Română Chișinău” și Gheorghe Butuc, intervenient accesoriu SRL „Nourco”, cu privire la declararea nulității contractului de credit,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, prin care a fost respinsă cererea privind repunerea în termen a apelului și restituită cererea de apel ca fiind depusă tardiv,

c o n s t a t ă:

La 22 ianuarie 2013, SA „BCR Chișinău” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Butuc cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că conform contractului de credit nr. 2157 din 03 octombrie 2008 Gheorghe Butuc a beneficiat de un credit în mărime de 735 000 lei, pentru procurarea unui apartament, cu scadența la 02 octombrie 2023, care urma să fie restituit în rate lunare conform graficului stabilit.

Susține că contrar obligațiilor asumate și prevederilor contractuale, pârâtul Gheorghe Butuc nu a restituit suma împrumutată, astfel încât la situația din 21 ianuarie 2013 datoria restantă a constituit suma de 1 161 804,36 lei, compusă din: sold credit - 637 000,08 lei, dobânda restantă - 465 944,82 lei, dobânda majorată - 6 579,87 lei, penalitate la dobândă - 28 649,34 lei, comision de gestiune - 23 630 lei.

Mai indică că potrivit pct. 5.3. din contractul de credit, pentru administrarea creditului se percepe un comision de gestiune în mărime de 0,9% anual la soldul creditului, iar potrivit pct. 8.6. pentru plata cu întârziere a ratelor din credit debitorul achită o dobândă majorată cu 5 puncte procentuale peste dobânda curentă. Astfel, potrivit pct. 10.2. creditorul are dreptul din contractul de credit să aplice o penalitate în

mărime de 0,1% pe zi minim 10 lei din suma dobânzii neachitate în cazul în care debitorul nu achită dobânda în termenul stabilit în contract.

Iar potrivit pct. 6.1. din contract, debitorul s-a obligat să constituie garanții în scopul asigurării creditului: cesiunea veniturilor nete lunare realizate sub orice forma de către Gheorghe Butuc; asigurarea riscului financiar de neplată a ratelor din credit și a dobânzilor aferente la o companie de asigurări agreată de banca, pîna la concurența sumei de 776 000 lei, pîna la constituirea ipotecii; constituirea ulterioara a ipotecii asupra bunului imobil procurat din sursa de credit după darea în exploatare și perfectarea actelor de proprietate; cesiunea drepturilor ce recurg din polița de asigurare pe viață a împrumutatului în favoarea băncii, pe toată durata creditului; cesiunea drepturilor ce recurg din polița de asigurare a imobilului gajat împotriva riscurilor generale de distrugere, incendiu și alte calamități naturale în favoarea băncii, pe toată durata creditului.

Reține că nici una din garanțiile menționate nu a fost constituită de către debitor, de aceea conform p.10.2. din contract, creditorul are dreptul sa recupereze pe calea executării silite sumele datorate în baza contractului de credit în situația în care debitorul nu și-a îndeplinit obligațiile asumate prin semnarea Contractului de credit.

Luând în considerare pct. 12.4. din contractul de credit, menționează că părțile au convenit de comun acord că în cazul în care debitorul nu achită în termen și volum deplin două rate consecutive din credit și/sau dobânda aferentă pentru două luni de zile, conform prevederilor stabilite în contractul de credit, termenul final de rambursare a creditului, dobânzilor și a altor plăți survine după 5 zile din data neachitării celei de-a doua rată.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, în corespundere cu pct.11.1 al contractului, a înaintat debitorului mai multe reclamații și notificări, și anume: nr. 454 din 06 martie 2009, nr. 649 din 09 aprilie 2009, nr. 834 din 08 mai 2009, nr. 1181 din 07 iulie 2009, nr. 1938 din 09 octombrie 2009, nr. 392 din 22 februarie 2010 și 1282 din 22 iulie 2010, privind restituirea sumei datorate, totodată fiind informat despre neîndeplinirea obligațiilor în conformitate cu contractul de credit.

Afirmă că la acțiunile întreprinse de a soluționa litigiul pe cale amiabilă, pârâtul nu a stins datoria rezultată din contractul de credit, dobânzile și alte plăți aferente contractului de credit, astfel încât, cu referire la p. 10.2. din contractul de credit, consideră că este în drept să înainteze prezenta cerere și să solicite instanței dispunerea urmării forțate a datoriilor acumulate.

Solicită încasarea de la Gheorghe Butuc în beneficiul SA „BCR Chișinău” a datoriilor acumulate în mărime totală de 1 161 804,36 lei și a taxei de stat în mărime de 34 854,13 lei achitată la depunerea prezentei cereri, cât și alte cheltuieli legate de acțiunea înaintată.

La 12 noiembrie 2013, Calopia Butuc a depus cerere reconvențională împotriva SA „BCR Chișinău” și Gheorghe Butuc cu privire la declararea nulității contractului de credit.

În motivarea cererii reconvenționale, Calopia Butuc a indicat că, recent a fost înștiințată despre depunerea prezentei cereri în instanța de judecată de către SA „BCR Chișinău”, privind încasarea datoriei de 1 161 804, 36 lei, precum și despre faptul că a

încheiat cu pârâtul contractul de credit nr. 2157 din 03 octombrie 2008, pe care ar fi prezentă și semnătura sa.

Sușține că nu a semnat un asemenea contract, nu a solicitat acordarea creditului financiar invocat de bancă și nici semnătura de pe acest contract nu-i aparține.

Afirmă că conform prevederilor Codului civil, consimțământul părții este o condiție esențială a actului juridic și este manifestarea, exteriorizată de voința persoanei de a încheia un act juridic. Or, una din trăsăturile definiției a consimțământului este exteriorizarea voinței persoanei de a încheia un act juridic. Actele juridice pot fi exteriorizate în diferite modalități: în scris, verbal sau prin acțiuni concludente. În cazul dat legea prevede expres respectarea formei scrise.

Menționează că din partea ei manifestarea de voință nu a avut loc și nu a semnat un astfel de act juridic. Respectiv, conform prevederilor art. 216 Codul civil, lipsa manifestării de voință, care putea fi exercitată doar prin semnătura autentică, denotă nulitatea actului juridic.

Remarcă că nulitatea este sancțiunea, care se aplică în cazul în care la încheierea actului juridic civil nu se respectă condițiile de valabilitate obligatorii. Prin urmare, nulitatea este mijlocul prevăzut de lege pentru a asigura respectarea condițiilor de valabilitate a actului juridic. Iar, în măsura în care un act juridic concret nu respectă aceste condiții, el este lipsit de efectele sale prin intermediul nulității.

Astfel, afirmă că contractul de credit nr. 2157 din 03 octombrie 2008 cade sub incidența nulității absolute, deoarece lipsește elementul obligatoriu - consimțământul său, care de fapt este specificat pe contract printr-o semnătură fictivă, ce nu-i aparține și pe care nu a aplicat-o.

Solicită, Calopia Butuc, declararea nulității contractului de credit nr. 2157 din 03 octombrie 2008 încheiat cu SA „BCR Chișinău”.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 noiembrie 2013, în proces, în calitate de intervenient accesoriu a fost atrasă SRL „Nourco”.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 octombrie 2014 cererea de chemare în judecată inițială a fost admisă integral.

S-a încasat de la Gheorghe Butuc în beneficiul SA „BCR Chișinău” datoria în sumă de 1 161 804,36 lei și taxa de stat în sumă de 34 854,13 lei, iar în total suma de 1 196 658,50 lei.

S-a respins acțiunea reconvențională a lui Calopia Butuc înaintată împotriva SA „BCR Chișinău”, intervenient accesoriu SRL „Nourco”, privind declararea nulă a contractului de credit nr. 2157 din 03 octombrie 2008, încheiat între Gheorghe Butuc și SA „BCR Chișinău”.

S-a încasat de la Calopia Butuc în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 21 950 lei.

La 11 noiembrie 2014, Calopia Butuc și Gheorghe Butuc, reprezentați de avocatul Anatol Lupașcu, au depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii inițiale și admiterea acțiunii reconvenționale.

Totodată, apelanții au solicitat scutirea de la plata taxei de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015, a fost respinsă cererea apelanților Calopia Butuc și Gheorghe Butuc cu privire la scutirea de la plata

taxei de stat, nu s-a dat curs cererii de apel, s-a comunicat apelanților despre necesitatea prezentării apelului motivat și dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 18 750 lei, fiindu-le stabilit un termen până la 01 martie 2015 și s-a explicat apelanților că în caz dacă nu vor prezenta dovada de plată a taxei de stat și apelul motivat, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu toate documentele anexate va fi restituită.

La 12 martie 2015, Gheorghe Butuc și Calopia Butuc, reprezentați de avocatul Anatol Lupașcu, au declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate și soluționarea prin decizie a problemei în fond cu admiterea cererii privind scutirea apelanților de la plata taxei de stat.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 aprilie 2015 a fost respins recursul declarat de Gheorghe Butuc și Calopia Butuc, reprezentați de avocatul Anatol Lupașcu, ca fiind depus cu omiterea termenului de prescripție.

A fost menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2015 a fost respinsă cererea apelanților Gheorghe Butuc și Calopia Butuc cu privire la scutirea parțială de la plata taxei de stat și restituit apelul ca netimbrat.

La 18 iunie 2015, Gheorghe Butuc și Calopia Butuc, reprezentați de avocatul Anatol Lupașcu, au declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2015, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii recurate și admiterea cererii cu privire la scutirea parțială de la plata taxei de stat.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2015 a fost respins recursul declarat de Gheorghe Butuc și Calopia Butuc și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2015.

Ulterior, la 27 ianuarie 2016 Calopia Butuc, reprezentată de avocatul Marcel Stegărescu, a depus cerere de apel motivată, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii prin care acțiunea inițială să fie respinsă, iar acțiunea reconvențională să fie admisă integral.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 s-a respins cererea reprezentantului apelantei Calopia Butuc, avocatul Marcel Stegărescu, privind repunerea în termen a apelului și s-a restituit cererea de apel, ca depusă în afara termenului legal.

La 27 aprilie 2016, avocatul Marcel Stegărescu în interesele Calopiei Butuc, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii, soluționarea prin decizie a problemei în fond și repunerea în termen a cererii de apel, cu remiterea pricinii spre judecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, a exprimat dezacordul cu încheierea contestată, considerând-o neîntemeiată, lipsită de suport legal și pasibilă de a fi casată.

În acest sens, invocă temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) și (4) Codul de procedură civilă.

Menționează că în cadrul prezentului proces civil, toate acțiunile procedurale întreprinse în numele recurentei Calopia Butuc au fost efectuate de către reprezentantul

acesteia, avocatul Anatol Lupașcu, în baza mandatului Seria MA nr. 0461428 din 12 noiembrie 2013, anexat la f.d. 88.

Susține că Calopia Butuc nu i-a oferit avocatului Anatolie Lupașcu dreptul de a ataca eventualele încheieri și hotărâri judecătorești emise în pricina dată, iar acest fapt rezultă și din conținutul drepturilor specificate în mandatul menționat.

Astfel, invocă că în conformitate cu prevederile art. 80 alin. (7) și art. 81 Codul de procedură civilă în coroborare cu prevederile art. 57 Codul de procedură civilă, actele de procedură privind atacarea hotărârii instanței de fond și încheierilor instanței de apel, efectuate de către avocatul Anatol Lupașcu în numele Calopiei Butuc, sunt nule.

Consideră reprezentantul recurente, avocatul Marcel Stegărescu, că instanța de apel, la emiterea încheierii contestate, a ignorat faptul că recurenta, din motive obiective, a fost în imposibilitate de a contesta hotărârea primei instanțe cu apel până la 27 ianuarie 2016.

În acest sens, menționează că Calopia Butuc a aflat despre hotărârea primei instanțe și a făcut cunoștință cu partea motivată a acesteia abia în luna ianuarie 2016, și din motive obiective s-a aflat în imposibilitate să cunoască despre existența hotărârii instanței de fond.

Totodată, menționează că instanțele de judecată eronat i-au atribuit Calopiei Butuc calitatea de parte la proces în prezenta pricină.

În acest context, indică că atât instanța de fond cât și instanța de apel au reținut spre examinare acțiunea reconvențională cu încălcarea prevederilor art. art. 172 și 173, or, la acțiunea inițială recurenta nu avea statut de pârât, prin urmare, din numele acesteia nu putea fi înaintată acțiune reconvențională.

Conform prevederilor art. 425 Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din actele pricinii se constată cu certitudine că încheierea instanței de apel din 13 aprilie 2016 a fost contestată cu recurs la 27 aprilie 2016, astfel, prin prisma art. 425 Codul de procedură civilă, completul Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de apel din 13 aprilie 2016, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului rezultă că la 28 octombrie 2014 Judecătoria Centru, mun. Chișinău a pronunțat dispozitivul hotărârii judecătorești pe cauza dată.

Ulterior, la 11 noiembrie 2014 Calopia Butuc și Gheorghe Butuc, reprezentați de avocatul Anatol Lupașcu, au constatat cu apel hotărârea instanței de fond.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015 nu s-a dat curs cererii de apel și s-a acordat termen apelanților Calopia Butuc și Gheorghe Butuc pentru achitarea taxei de stat în mărime de 18 750 lei, până la 01 martie 2015. Totodată, s-a explicat apelanților că în caz dacă nu vor lichida toate neajunsurile, cererea de apel nu va fi considerată depusă și împreună cu toate documentele anexate va fi restituită.

La 12 martie 2015, Gheorghe Butuc și Calopia Butuc, reprezentați de avocatul Anatol Lupașcu, au declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 aprilie 2015 s-a respins ca tardiv recursul declarat de Gheorghe Butuc și Calopia Butuc și s-a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2015.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2015 s-a respins cererea apelanților Gheorghe Butuc și Calopia Butuc cu privire la scutirea parțială de la plata taxei de stat și s-a restituit apelul ca netimbrat.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2015 s-a respins recursul declarat de Gheorghe Butuc și Calopia Butuc și s-a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2015.

Ulterior, la 27 ianuarie 2016, avocatul Marcel Stegărescu în interesele Calopiei Butuc, a depus cerere de apel motivată, solicitând repunerea în termen a apelului.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 s-a respins cererea reprezentantului apelantei Calopia Butuc, avocatul Marcel Stegărescu, privind repunerea în termenul de declarare a apelului, restituind cererea de apel ca tardivă.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră încheierea instanței de apel întemeiată, bazată pe aprecierea justă a circumstanțelor de fapt și aplicarea corectă a normelor de drept procedural, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) și (3) Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzută de art. 116.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Raportând la caz normele sus-citate și circumstanțele constatate, Colegiul conchide că soluția instanței de apel este justă, fiind stabilit cu certitudine că Calopia Butuc a cunoscut despre examinarea cauzei în prima instanță și a împuternicit avocatul Anatolie Lupascu în vederea reprezentării intereselor sale în instanța de judecată, și respectiv, despre emiterea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 octombrie 2014, însă a omis termenul de 30 zile instituit de lege, pentru depunerea cererii de apel.

În acest context, menționează instanța de recurs că avocatul Marcel Stegărescu în interesele Calopiei Butuc la 27 ianuarie 2016 a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 28 octombrie 2014, pe când termenul de declarare a apelului a început a curge de la 29 octombrie 2014 și a expirat la 27 noiembrie 2014.

Prin urmare, rezultă că apelantul urma să declare apel în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, adică până la 27 noiembrie 2014 inclusiv, ceea ce denotă că încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 este una legală și întemeiată, iar la materialele dosarului, nu se regăsesc careva probe pertinente în vederea motivării omiterii termenului de depunere a cererii apel.

Astfel, argumentele invocate în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, fiind neîntemeiate și neavând suport juridic.

În contextul celor indicate, nu poate fi reținut și se respinge argumentul precum că Calopia Butuc nu i-a acordat avocatului Anatolie Lupașcu împuterniciri de-a ataca actele judecătorești emise în prezenta pricină, deoarece recurenta urma să înștiințeze atât reprezentantul, cât și instanța despre retragerea împuternicirilor.

Or, la materialele cauzei nu se regăsește o astfel de cerere, pe când se demonstrează cu certitudine că la 12 noiembrie 2013, dânsa l-a împuternicit pe avocatul Anatolie Lupașcu să-i reprezinte interesele, semnând în acest sens mandatul seria MA nr. 0461458 (vol. I f.d. 88).

La fel, remarcă Colegiul că cererea reconvențională înaintată în instanța de judecată a fost semnată atât de avocatul Anatolie Lupașcu, cât și de către recurenta Calopia Butuc (vol. I f.d. 89-90), ultima fiind înștiințată legal despre ședința de judecată din 04 decembrie 2013 (vol. I f.d. 94), care la rândul său urma să întreprindă măsuri în vederea exercitării căilor de atac.

Mai mult decât atât, prin cererea din 30 noiembrie 2013, Calopia Butuc a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, indicând că v-a fi reprezentată de avocatul Anatolie Lupașcu (vol. I f.d. 104).

Astfel, la caz sunt relevante și dispozițiile art. 75 alin. (4) Codul de procedură civilă, care stipulează că actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sînt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

Contrar acestor prevederi, Calopia Butuc nu a dat dovadă de promptitudine, în vederea exercitării căii de atac în termen.

Luând în considerație cele expuse, Colegiul reține că instanța de apel justificat a concluzionat asupra netemeinicii cererii privind repunerea în termenul de declarare a apelului.

Totodată, Colegiul relevă că soluția instanței de apel privind restituirea cererii de apel este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că ține de obligația apelantului de a lua măsurile necesare privind protejarea dreptului său de acces la instanță (*Cauza Van Harn vs Germania nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007*).

În afară de aceasta, în conformitate cu art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor

procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Astfel, Calopia Butuc prin lege a fost obligată să respecte termenul legal de contestare a hotărârii cu apel în 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, termen prevăzut de art. 362 alin. (1) Codul de procedură civilă.

Instanța de recurs notează că Curtea de Apel Chișinău corect a restituit cererea de apel declarată de avocatul Marcel Stegărescu în interesele Calopiei Butuc, deoarece apelantul a omis termenul legal de contestare a hotărârii judecătorești, iar motive întemeiate privind repunerea în termen a apelului nu s-au constatat.

În această privință, Colegiul, de asemenea, menționează că prin prisma jurisprudenței CEDO (*Cauzele Melnic vs Republica Moldova din 14 noiembrie 2006 și Ceachir vs Republica Moldova din 15 ianuarie 2008*), neprezentarea de către instanța de judecată a motivelor pentru repunerea apelului în termen sau repunerea neîntemeiată în termenul de apel reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 din CEDO.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de avocatul Marcel Stegărescu în interesele Calopiei Butuc în cererea de recurs sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Marcel Stegărescu în interesele Calopiei Butuc.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Banca Comercială Română Chișinău” împotriva lui Gheorghe Butuc cu privire la încasarea datoriei și cererea reconvențională depusă de Calopia Butuc împotriva SA „Banca Comercială Română Chișinău” și Gheorghe Butuc, intervenient accesoriu SRL „Nourco”, cu privire la declararea nulității contractului de credit.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari